

νάση» του 'Αουράτου Τηλεγράφου'—Διάφορα του Τέλλου 'Αγρα'—Διάφορα της Υΐκης Στοιχίας—Τὸ τρυπημένο λιθόφρον της Βόρρας του Κανάρη—«Ποῦ εἶνε;» τοῦ Γορμού—'Ιστορικά ἀνέκδοτα, Παίγνια, Παῖδ. Πνεύματα κτλ. διαφόρων.

Ἀποροῦνται : «Σελήροφωτοτοπίαν» (δὲν μοῦ ἄρεσε σὰν τὰ ἄλλα).—«Ἡ πληγὴ ἐπέρασε κτλ.» (κακογραμμένον).—«Στὸν τάφο τοῦ Πατέρα» (καλόν, ἀλλὰ θλιβρόν καὶ ἀπαισιόδοξον).—«Περασμένα Χρόνια» (ἀκατάλληλον τὸ θέμα).—«Παραμονὴ Πρωτοχρονιάς» (κοινόν· ἐκτός τοῦτοῦ καὶ παράκαιρον).—«Ὁ θάνατος τοῦ πωγοῦ» (στῆχοι ἀτεχνοί).—«Ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας» (κοινόν).—«Χριστούγεννα» (παράκαιρον).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα : Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου, κ. (Α. Π.). Κοιτορεβιδούλης, α. (Π. Κ.). Πηγινῶν τῶν Μεδίκων, α. (Γ. Κ.). Μοναστηράκι τοῦ Λαβάρου, α. (Ε. Π.). Συριακὸς Πολιμιστής, α. (Ψ. Ω.). Υἱὸς τῆς Σεμλῆς, α. (Χ. Ι.). Γενναῖο Ἑλληνοπούλο α. (Δ. Κ.). Κωνσταντίνος Σημαῖα, κ. (Ο. Μ.). Ἄναυρος α. (Δ. Κ.). Χρυσάλλης κ. (Μ. Σ.). Ζερφίτης κ. (Ζ. Σ.). Γορμός, α. (Γ. Τ.). Καλαμά, κ. Ἐρμῆν, κ. (Δ. Ι.). Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσενίου, κ. (Φ. Π.). Ποριώτικη Λεμονιά, κ. (Σ. Δ.). Διαβολομένο Κορινθιακὸν, κ. (Ποῖα). Χολακὸς Κόμορον, α. (Ν. Α.). Ἀναπαυσιόπουλο, κ. (Μ. Πλούμ.).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων : Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες, α. Φουστανέλλα τοῦ Βύρωνος, κ. Φαῖδρος Ἀδάμας, κ. Μικαῖλα, κ. Σανθὴ Μουρῆ, κ. Λορέλλη, κ. Ἑθνικὸς Παῖδ, α. (τίς;). Ἀσπρος Ἀραπάκης, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀναλάβουν· ἡ Γαλιτεία (0) μετ' Ἐξόριστον Ἀτιδίδα, Τέλλον Ἄγραν, Χάωνα, Μόνωσιν, Ἐξόριστον Βασιλείαν, Ἀσπλησιμένην Κόρην—ἡ Μικρὰ Ἀριστοκράτις (0) μετ' Τουργαρέλαν, Ἐξόριστον Ἀτιδίδα, Ἰδιότροπον Σανθούλαν Κρητισσοῦσαν—ἡ Ἀφελὴς Σανθούλα (0) μετ' Κρητισσοῦσαν, Ἰδιότροπον Σανθούλαν, Σουλφίδα, Κόρμεν—ἡ Ροδοδάκτυλος Ἦως (0) μετ' Παῖδαν τῆς Δόξης, Πανελλήνων Πόθον, Ἐργονον Ἀυτοκράτορος, Περαία.—Ὁ Ἐκκεντρικὸς (0) μετ' Ἀγριοτιαντάφυλλο, Φαῖδρον Ἀδάμαντα, Τουργαρέλαν—ἡ Θεὰ Ἐλίς (0) μετ' Ἀφελὴ Σανθούλαν, Σκλάβαν τῆς Ἡπείρου, Ἠχώ τῆς Ἡπείρου, Ἀηδὸν τῆς Ἡπείρου—ἡ Ἀσπλησιμένη Κόρη (0) μετ' Γαλιτείαν, Ἀκακίαν.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τούς φίλους τῆς: Ἐκκεντρικὸν (ἐλήφθη, ἀλλὰ χρειάζεται ὑπομονή) Σανθὸ Ἑλληνοπούλο (ἀπὴντησα καὶ εἰς τὰς δύο σου ἐρωτήσεις) Θεὰν Ἐλίδα (εἰς τὸ ἔσπεδον τοῦ 1912 ἐνεγράφησαν) Ἀψε-Σβίσε (ἔχει καλῶς ὁ λογαριασμὸς ἐξωφλήθη) Ι. Κ. Χατζ. (ἔλαβα, εὐχαριστοῦ) Σανθὴν Μουρῆ (χαίρω ποῦ ἐγενεῖς καλὰ) Κάσιον Ἐπιδορεῖα (ἔχει καλῶς) Ἐνδοξον Ἰωλιδα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς) Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων (ἔλαβα, εὐχαριστοῦ) Περσά (ἔστειλα) Τακτικὸν Συγδρομητὴν καὶ Ἀύτην (ἀν ἔγης πεποθησὶν ὅτι δὲν λέγεις ἀνοησίας, διατὶ δὲν ὑπογράφεις τὴν ἐπιστολήν σου;) Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον (ἔχει καλῶς· τάποτελέσματα τῶν Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθῶν προσεχῶς) Δημ. Μιχ. (ἔστειλα) Ἀφελὴ Σανθούλαν (ἡ Κάκια ἔχει τὸ ἴδιον ψευδώνυμον) Μικρὰν Ἀριστοκράτιδα (καὶ δύο, καὶ περισσότερων φυλλαδίων τὰς λύσεις εἰσπορεύει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἴδιον φάκελλον) Βασιλέα τῶν Βαλκανίων

(εὐχαριστοῖ διὰ τὰς εὐχάς) Ἑλληνικὸν Ἰδεώδες (καλὰ κάμνεις ποῦ δὲν ἀλλάξεις ψευδώνυμον διὰ νὰ μὴ γάσῃς τὴν ἀπροσωπικότητά σου· βεβαίως, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ πάρῃ συγχρόνως καὶ βραβεῖον ψευδωνύμου καὶ βραβεῖον ἐκλογῆς) Μέλλοντα Ναυτοπούλο (εὐχαριστοῦ δι' ὅσα γράφεις) Ἑλλάδα τοῦ Ρήγα (αἰ παραγγελία σου ἐξετελέσθησαν) Δευκοκρόνον Ἀιγαῖον (ὄχι, ὁ Ὅδηγός τὸ λέγει καθαρά) Γλυκίαν Ἑλλάδα (περιμένω) στείλε Παίγνια, ἀλλὰ νὰ ξέρῃς ὅτι ἀπὸ τὰ ἐγκριθέντα δημοσιεύονται μερικὰ διὰ κλήρου) Δικηφόρον τῆς Νεολαίας (εἴχομαι περαστικά) Ἀουράτου Τηλεγράφου, Γορμόν, Ἀύραν τοῦ Φεραίου, Ἀσπλησιμένην Κόρην, κλπ. κλπ.

Εἰς δύος ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 11 Ἰανουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμὸς Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων.

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 23 Φεβρουαρίου)

63. Δεξιγράφος.

Ἐπίρρημα μετ' ὀλίγην ὁ λύτης ἂν συνδέσῃ, Ἐνα θεὸν θαλασσίον ἐυδὲς ὀλοτελέσῃ Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀγνώστου

64. Συλλαβογράφος

Εἰς φύδγγος τὸ πρῶτον Ἰῆσος τὸ ἄλλο Μὲ τ' ἔδον σὲ βλέπω, Τόσοσο μεγάλο! Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γέρου-Δήμου

65. Μεταγραμματισμὸς

Ἄδικα θὰ κόμω κόπον Δε νὰ βγάλω, Μὲ γὰ βάλω. Ἰῆσος ἦτο καὶ τὸ πρῶτον, Ἰῆσος εἶνε καὶ τὸ ἄλλο. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀλίθου

66. Δημιώδες Αἶνιγμα

Ἐγὼ μὴ παληροσεντοῦκα Πούχει μέσα τράκα-τρούκα Σὰν χαθὴ ἡ τράκα-τρούκα, Πάει κ' ἡ παληροσεντοῦκα! Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀναγεννητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ

67. Γωνία

+*** = Γωνί τῆς Παλ. Γραφῆς. *+*** = Ἦρωσ ὀμηρικὸς. **+*** = Ἰῆσος τοῦ Αἰγαίου *+*** = Ποταμὸς τῆς Τουρκίας +**** = Οὐράνιον σῶμα.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν βασιλίσσαν τῆς Τραίας.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τρελλοπούλο τοῦ Κάμπου

68. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Ἐργατὸς καλλιτέχνης 2 3 1 6 2 5 3 = Ἐργάτρια 3 2 6 3 4 7 2 4 9 0 = Βασιλεὺς τῆς Περσίας 4 9 2 3 0 5 3 = Ἑλλησις βροχῆς 5 7 2 3 4 = Πητών 6 7 5 2 7 0 5 3 0 = Μάντις 7 8 8 3 0 = Κράτος 8 9 0 6 9 0 = Κακοῦργος 9 1 3 2 = Ἐντόστιον 0 3 2 2 3 = Γωνί τῆς Παλ. Γραφῆς Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

69. Ἐπιγραφή

N E E Σ O Y N E E E I Z

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κ. Δανασοῦ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Συμφώνως τῇ προκηρξεί μου περὶ βραβεύσεως τοῦ καλλιτέρου τετραδίου Μ. Μυστικῶν, βραβεύω τὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου. Δάφνης Στέφανος (1Β', 25)

Χριστόφορος Νάλτας—Ἑλληνικὸν Προξενεῖον Θεσσαλονίκης.—Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα, προτιμᾷ Ἑλληνικά, Κρητικά καὶ Λεβάντ. Δίδει καλὰ ἀποικίων.

ΑΘΗΝΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟΣ

Ζητούμεν μέλη ἐπὶ τῇ ἰδιότητι Ἀνθερωτικῶν Συνδυασμῶν. Συγδρομὴ μηνιαία λεπ. 50. Ἀπευθυντέον: Ἐκ τοῦ ἔσωτερου: Ἀεὺροκόμμαν τὸν Αἰγιάλον, Ἐδριάνου 73 Πειραιᾶ. Ἐκ τοῦ ἔξω: Ἀττικὸν Ὀδρανὸν Post-Box No 1, Alexandria, Egypte

ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ ΛΕΥΚΟΚΥΜΑΝΤΟΣ ΑΙΓΙΑΛΟΣ (1Β', 27)

Φίλατε Ἀθανάσιε Διάκε, γιὰ τὴν γιορτῆ σου εὐχομαι χιλίης θερμῆς εὐχῆς.—πρῶτην Δάφνης Στέφανος. (1Β', 28)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 5ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 61.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἑλλῆ Α. Ἰωαννίδου, Ἄρ. Π. Τσαουσόπουλος, Κ. Ἰω. Μελετόπουλος, Ἄρ. Δ. Εὐαγγελίδης, Ἄρ. Ἄρ. Χατζηγιάννου, Ἑλλῆ Ἐμ. Μέμισσα, Η. Δ. Πέτρος, Σκλάβος τῆς Ἡπείρου, Δ. Ι. Μπαταλίας, Μ. Π. Τσαουσόπουλος, Π. Ι. Κασδόνης, Μέλλον Ναυτοπούλο, Νικαὶς Βέρτης, Δ. Η. Παπαγιάννης, Χαρ. Σουλῆς, Καίτια Δ. Χατζηπαναγιώτου, Ν. Α. Σκορδάρος, Δανάη Α. Τριανταφυλλίδου, Το. Α. Τριανταφυλλίδης, Ἀδμαντία Α. Τριανταφυλλίδου, Ἀγγελὸς τῆς Ἀγίας, Γ. Δ. Δουροῦτης, Δ. Παπαντωνόπουλος, Φιφί, Δ. Παπαδημιῶν, Πολυζῆνη Μ. Ἀρνώτου, Ἀντώνιος Δ. Ριζάκης. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Γ. Ν. Αιγιαλιδέης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΒΟΛΟΥ: Ι. Α. Σφύρας, Α. Κ. Κωστόπουλος, Δ. Ε. Κουμάδης. ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Ἐμ. Π. Παπαδημιῶν, ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπαγαδάτοπουλος, ΘΑΚΗΣ: Σταμ. Τριλίβας. ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Κωνστ. Κατσιλάς. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Γαλιτεία, Ὀδυσσεύς Ἀνδροῦτος, Σπυρ. Α. Μαρτίνης, Ἀριστοκλῆς τοῦ Πίνδου. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ν. Α. Σουλφίδης, Τηλ. Α. Σουλφίδης, Γ. Δ. Σουλφίδης. ΠΥΡΓΟΥ: Κωνστ. Γ. Γαρμεντίτης, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Φειδ. Γ. Σωλλυμνιώτης, Α. Μ. Στρούτας. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἑλληνικὴ Δόξα, Γ. Α. Παρασιάκης, Παῖδ τῆς Δόξης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Σταφ. Ι. Περίδης (4). ΔΑΕΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: Μαρίκα Π. Βόλτου, Ἑλένη Κ. Στρούμνη. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Μυρσίνη Ἀλεπουδέλη (4). ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Χρυσ. Α. Νάλτας (1), Φυλαξ τοῦ Μορχοβίου (4). ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νικολ. Δ. Λαζαρίδης (3-4), Ἀγγελικὴ Σ. Καταρτίσιου. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ἀψε-Σβίσε (4), Θαλῆς. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Ἄρ. Ε. Χριστοφίδης (4). ΟΔΗΣΣΟΥ: Ἀγροφῶ Γεωργιάδ (4). ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔΑ: Ἐντόστιον Μελιτοῦ. Ἐλισάβετ Βαλεντίη, Μαρία Μαλακίου, Ζωγράφια Καλιότση, Φωτεινὴ Ἀρετῶν, Ἑλένη Διακωκη, Κερμαραῖα Ἀδρά. ΣΜΥΡΝΗΣ: Ἄλκαβ. Παπαδημητρίου, Νικανδρος Θ. Νικολαΐδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐβρόντων ὄρθην τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΙΩΑΝ. Α. ΣΦΥΡΑΣ ἐν Βόλῳ καὶ Ν. Α. ΣΚΟΡΔΑΡΑΣ ὁδὸς Θερασίου 3 ἐν Ἀθήναις. καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἔξ μηνῶν, ὁ δὲ δευτέρος διὰ τριῶν. Ἀμφοτέρου ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου. Πλεονάζει δρ. 0,10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων. Οἱ ἀποστέλλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, ὅτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρα ἰσοδυναμεῖ μετ' 5 λεπτά· ὅτε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρα).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription rates and publication details. Includes columns for 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ', 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ', and 'ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ'. Lists prices for various regions and subscription periods.

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΑΝΔΡΕΪ ΒΑΛΔΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Ἡ παραγγελία καὶ τὰ ψώνια εἰς τὴν πάλιν ἐτελείωσαν γρήγορα καὶ τὸ ἀμάξι ἐπῆρε πάλιν τὸν δρόμον τῆς Ροχέτης μετὰ τὴν συνήθη του ταχύτητα. Τὰ δύο ἀδελφία δὲν ἐσυλλογιζόντο πλέον διόλου τὴν συνάντησιν, τὴν ἐποῖαν εἶχαν κάμῃ πρὸ δύο ὥρων, ὅταν ἐξαφνα εἶδαν ἕνα ἄνθρωπον νὰ ἐξορμᾷ ἀπὸ ἐνα θάμνον καὶ νὰ ρίπτειται ἐμπροσθεν τῶν ζώων, τὰ ὅποια πρὸς στιγμὴν τὸν παρέσυραν, Δὲν ἐφοβήθησαν οὔτε ὁ Πέτρος οὔτε ἡ Καμίλλη.

κανεῖς εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπίσῃται μόνος τοῦ ὅταν δὲν ἔχῃ πλέον οὔτε μπαμπᾶ οὔτε μαμὰ διὰ νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ. —Ἐγχεῖς δικηο, Καμίλλη, καὶ ἀπὸ αὔριο θάρσιωμε. Ἐγὼ ἄρχισα νὰ εἴχων μετὰ τὸ μικρὸ μου «Φλωμπέρ» ἀπὸ δέκα χρόνων. Μπορεῖς νὰ κάμῃς καὶ σὺ τὸ ἴδιο τώρα ποῦ εἶσαι δεκαπέντε. Ἄλλως τε, γυμνάζων σένα, θὰ γυμνασθῶ κ' ἐγὼ καλλιτέρα. Δὲν εἶπαν τίποτε εἰς κανένα περὶ τῆς

ἐπιθέσεως τοῦ ἀλήτου, φοβούμενοι μήπως ἐφθάνῃ καὶ εἰς ταυτὰ τῆς μαρτυρίας. Πρὸς τί νὰ τρομάξῃ, ἀφοῦ δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ;

Τὴν ἐπαύριον τὰ δύο ἀδελφία ἀνεχώρησαν πάλιν μαζὶ, μετὰ τὰ ἐργαλεῖα εἰς τὸ ἀμάξι, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τοῦ Δυράν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ Καμίλλη θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Ροχέτην μόνη, θὰ ἤρχετο δὲ πάλιν νὰ πάρῃ τὸν ἀδελφὸν τῆς εἰς τὰς εἴς.

«Ἡ αὐτὴ ἦτο θαυμασία...» (Σελ. 66, στ. β').

πιες της. Τρώντι, εντός οκτώ μόνον ημερών έμαθε να εργάζεται εξαιρετα, εσκόπευε δε να τελειοποιηθῆ εις την τέχνην μόνος του.

Αι τριῖς ἐκείναι ἰτέαι εἶχον δώσῃ ἕνα καλὸν σωρὸν ξυλείας, μετὴν ὅποιαν ἐσκέπτετο νὰ κατασκευάσῃ, εἰς ἕν τῶν κυριῶν τῆς ἀγροποιήσεως, ἕνα στοιχειώδη προσωρινὸν κλωθὸν διὰ τοὺς κόνι-

καὶ τὴν λύπην, τὰ γενναῖα παιδιὰ δὲν ἐγκατέλειπον οὐτε τὰ μαθήματά των οὐτε τὰς ἐργασίας των.

Ἡ ἀνοιχτὴ εἶχε περάσῃ, τὸ θέρος διέρρεε, τὸ φθινόπωρον ἐπληθιάζεν. Ὁλόκληρον ἔτος εἶχε παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆσεως τοῦ μαρκεσιῦ καὶ καμμία ἐπιστολὴ δὲν ἤρξατο νὰ πληροφορήσῃ, περὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδικοῦ του.

«Ἀφισὲ μας νὰ περάσωμε γιατί ἐστὴν ἀναψα!» (Σελ. 65, στ. α')

κλωθὸν, ἐπιφυλασσόμενος νὰ τὸν κάμῃ ἀργότερα, ἅμα θὰ ἐτελειοποιεῖτο, καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Ἡ αἰθουσα τοῦ προδύμου μετεβλήθη εἰς ἐργαστήριον καὶ ὁ Πέτρος ἤρξατο τὴν ἐργασίαν.

Αἱ εἰδήσεις σπανίζου

Εἰς τὸν πύργον τῆς Ροχέττης εἶχον ἐστῆν κάθε φορὰν πῶς ἐφθάναν ἐπιστολαὶ ἀπὸ τὴν Λισσαβῶνα, ἀπὸ τὸ Ριον Ἰανέριον καὶ τέλος ἀπὸ τὸ Μπουένος Ἀγρες, ὅπου ὁ ἐξόριστος εἶχε φθάσῃ πλήρης θάρρους ἄλλα καὶ πολλὸ λυπημένους διὰ τὸν χωρισμὸν.

Ὡς διεύθυνον ἐδίδο τὸ Ἐπιτοδοχεῖον τῆς Γενεθῆς, 25, ὁδὸς Μάγιο, καὶ μετὰ χίλια χάδια, μετὰ χίλια λόγια, τὰ παιδιὰ κατώρθωσαν νὰ κάμουν τὴν μητέρα των ν' ἀποτινάξῃ τὴν νόσθη τῆς καὶ νὰ γράψῃ ἕν ἐκτενὲς γράμμα εἰς τὸν δυστυχῆ ἐκείνον καὶ ἀπηλπισμένον σύζυγον.

Ἐπειτα κάθε παιδί χωριστὰ ἐγραψεν ἀπὸ μίαν μακροσκελῆ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τῆς καθημερινῆς των ζωῆς καὶ τὰ στοιχικά αὐτὰ γράμματα ἐξεπέμφθησαν πρὸς τὸν Νέον Κόσμον, διὰ νὰ παρηγορήσου τὴν καρδίαν ἐκείνου, τὸν ὅποιον ὄλοι ἐλάτρευαν.

Ἄλλ' εἰς μάτην ἐπερίμεναν ἀπάντησιν, Καμμία ἄλλη ἐπιστολὴ δὲν ἤλθεν ἀπὸ τὴν Ἀργεντινὴν Δημοκρασίαν.

Βωδὴ ἀγωνία ἐκυρίευσεν τὰ δυστυχῆ παιδιὰ, ἐνῶ ἡ μαρκεσία, διὰ ν' ἀποκοιμίξῃ τὴν λύπην τῆς, ἐκαμνεν ἐνέσεις μορφίνης.

Ἄλλὰ μετὰ ὅλην τὴν ἀνησυχίαν

Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τῆς ὑπαιθρίου γυμναστικῆς καὶ τῆς συντόνου ἐργασίας, τὰ δύο παιδιὰ εἶχον ἀναπτυχθῆ καταπληκτικῶς. Θὰ τοὺς ἐδίδο κανεὶς τρία ἢ τέσσαρα εἴη περισσότερα ἀπὸ τὴν πραγματικὴν τῶν ἡλικίαν. Ἦσαν πολὺ εὐχαραστημένα διὰ τοῦτο, τὸ ὅποιον τὰ ἔκαμνε νὰ ἐπιβάλλωνται εὐκολώτερον.

Αἱ προσπάθειαι των εἶχον στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας· ὁ κῆπος των παρήγαγε λαχανικά καὶ ἔπιωρικά μετὰ ἀφθονίαν. Καὶ ὅσα τοὺς ἐπερίσσευαν ἀπὸ τὴν καθημερινὴν κατανάλωσιν εἰς τὸ σπίτι, τὰ ἐπωλοῦσαν καθ' ἑξῆς ἐδόμαδα.

Ἡ αὐτὴ ἦτο θαυμασία. Ὑπῆρχον ἀφθονα ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ εἶδη τῶν κατοικιδίων πτηνῶν, πολυάριθμα δὲ ἦσαν τὰ κουνέλια, μολοντοὶ ἐκουβαλοῦσαν ἀπ' αὐτὰ εἰς τὸ Λαζί καθ' ἑβδομάδα.

Δύο ὥραια γιγασκάρια εἶχον γεννηθῆ, χάρις εἰς ἕνα γείτονα πυργοδεσπότην, ὁ ὅποιος εἶχεν ἕνα ὄνον τῆς ἰδίας ράτσας, αὐτὸς δὲ ἐξήγησε καὶ ν' ἀγοράσῃ τὰ πρῶτα γεννήματα τοῦ Ἀλῆ καὶ τῆς Φατρῆς.

Ἡ Δανίη, ἡ βρετανικὴ ἀγγελὰς, θὰ εἶχε μετ' ὀλίγον ἕνα μωσαράκι. Μικραὶ καὶ μεγάλαὶ νῆσσαὶ

πολυάριθμοι ἐκοιμυβοῦσαν εἰς τὰ νερά τῆς θάλασσας, μάλιστα δ' ἐγίνοντο τριῶν μηνῶν, ἡ Καμίλλη τὰς ἐπωλοῦσεν εἰς ἕνα ἔμπορον, ὁ ὅποιος τὰς ἐστειλεν εἰς τὸ Παρίσι.

Τὰ καλὰ παιδιὰ, λογαριάζοντα ὅλα αὐτὰ, ἐσυλλογίζοντο ὅτι ὁ πατέρας των θὰ ἔμενε πολὺ εὐχарιστημένος ὅταν θὰ ἐμάνθανεν, ὅτι ἀκόμη δὲν εἶχον ἐγγίσει τὰ χρήματα, τὰ κατατεθειμένα εἰς τοῦ συμβολαιογράφου, ὁ ὅποιος, ἄλλως τε δὲν εἶχεν ἔλθῃ, νὰ τοὺς ἰδῇ ποτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑ

Μία εἰδήσις.

Ἐνα πρωὶ, ὁ ξυλουργὸς Δυρὰν μετέβη εἰς τὴν Ροχέττην. Ἦθελε νὰ κάμῃ νέαν ἀγορὰν δένδρων.

Συνωδύετο ὑπὸ τοῦ κ. Γκωσσέ, διευθυντοῦ τοῦ προιονιστηρίου τοῦ Λαζί. Οὗτος ἐπέθυμε νὰ ἰδῇ τοὺς γίγαντας, τοὺς ὁποίους εἶχε κίψῃ ὁ Μπεσὺ καὶ οἱ ὅποιοι, ὡς ἐκ τοῦ κολοσσίου των ὄγκου, κατέκειντο εἰς τοὺς ἀγρούς.

Τοὺς ἐθαύμασε καὶ ἀμέσως προσέφερον ἕκατὸν πενήντα φράγκα διὰ κάθε κομμάτι.

Ὑπῆρχον εἰκοσιεὶς κομμάτια δένδρα. Ὁ Πέτρος ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς.

— Ἄν θέλετε νὰ καλέσετε τὸν πατέρα σας, τελειώνομεν ἀμέσως, εἶπεν ὁ ἀγοραστής, ἐπειγόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του.

— Εἰμπορεῖτε νὰ συνεννοηθῆτε μετὰ τὸν κύριον Πέτρον, ὑπέλαθεν ὁ Δυρὰν, διότι αὐτὸς εἶνε ἐδῶ ὁ νοικοκύρης. Ὁ κύριος μαρκεσιὸς εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀναχωρῶν τοῦ ἀνέθεσε τὰ πάντα. Ἐχει ἀκόμη καὶ τὴν ἀδειαν νὰ σηκῶν χρήματα ἀπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, ὅποτε θέλῃ. Εἶνε πληρεξούσιος τοῦ πατέρα του. Ἡ κυρία μαρκεσία εἶνε ἀσθενής, δὲν παρουσιάζεται ποτέ.

— Μοῦ ἐγγυᾶσαι δι' αὐτὰ ὅλα, Δυ-

«Κάθε φορὰν πῶς ἐφθάναν ἐπιστολαὶ...» (Σελ. 66, στ. α')

ρὰν· ἠρώτησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ προιονιστηρίου. Τὸ ποσὸν εἶνε σημαντικὸν καὶ θέλω νὰ εἶμαι ἠσυχος ὅτι τὸ δίδω ἐκεῖ πῶς πρέπει.

— Νὰ σὰς παρουσιάσω τὸ πληρεξούσιον τοῦ πατέρα μου, εἶπεν ὁ Πέτρος.

— Ἐγὼ ἠγόρασα ἤδη ἀπὸ τὸν κ. Πέτρον, προσέθεσεν ὁ Δυρὰν· ἡ ὑπογραφή του ἐμένα μοῦ ἀρκεῖ.

— Τότε τὴν δέχομαι κ' ἐγὼ. Ἄλλὰ τί ἡλικίαν ἔχετε, κύριε; ἠρώτησεν ὁ κ. Γκωσσέ, στρεφόμενος πρὸς τὸν Πέτρον· πραγματικῶς φαινεσθε πολὺ νέος.

— Δὲν ἐξετάζεται ἡ ἡλικία ὅταν ἔχη κανεὶς μίαν θέσιν ἐμπιστευτικὴν, ἀπεκρίθη σοβαρῶς ὁ Πέτρος. Εἶνε ἀνδρας ὅποιος ἐκπληροῖ χρεὴ ἀνδρός.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἐπροξένησαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐργαστασιάρχην, ὁ ὅποιος ὑπεκλήθη καὶ ἠκολούθησε τὸν νεανίαν εἰς τὸν πύργον. Ἐκεῖ τοὺς ἐδέχθη ἡ Καμίλλη καὶ τοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὴν αἰθουσαν.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ ΜΑΓΙΣΣΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΓΙΝΕΤΑΙ πολὺς λόγος αὐτὰς τὰς ἡμέρας διὰ κάποιον μάγον, ὁ ὅποιος προλέγει τὴν τυχὴν. Εἰς τὸ σπίτι του πηγαίνουν κἀθῃ μερινῶς Ἀθηναῖσι καὶ πρὸ πάντων Ἀθηναῖσι, ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν ἀριστοκρασίαν, διὰ νὰ μάθουν πόσα χρόνια θὰ ζήσουν, πότε θὰ παντρευθοῦν, πόσα παιδιὰ θὰ κάμουν, ἂν θὰ πλουτήσου, ἂν θὰ λάβουν κανένα γράμμα σημαντικὸν καὶ ἂν θὰ τοὺς συμβῆ κανένα μέγαλον κακὸν ἢ καλόν... Καὶ αὐτὰ πῶς τοὺς λέγει ὁ μάγος, ὁ κατέργαρος, ὁ ἀγύρτης τὰ πιστεύουν ὅπως ἄλλοτε οἱ πρόγονοι των ἐπίστευαν τοὺς χρησμοὺς τῆς Πυθίας. Θὰ πῆτε: τί κουτόκοσμος πῶς εἶνε εἰς τὰς Ἀθήνας; Ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας; «Κουτόκοσμος», ἀγαπητοί μου, εἶνε παντοῦ. Ἀκόμη καὶ τὸ Παρίσι πῶς θεωρεῖται ἡ πλέον πολιτισμένη πόλις, τὸ λυμαινόμεναι σήμερον μάγοι καὶ μάγισσαι πῶς κάμουν χρυσὰς δουλείας! Καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἡ χειρομαντεία, ἡ χαρτομαντεία, ἡ λεκανομαντεία, ἡ γραφομαντεία καὶ δὲν εἰς ἕθωρ πῶς ἄλλη μαντεία καὶ ἀγυρτεία, δίνουν καὶ πέρνου. Διότι ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι πῶς τὰ πιστεύου, ἐκτὸς ἐ-

κείνων πῶς πηγαίνουν εἰς τοὺς μάγους καὶ τὰς μαγίσσας ἀπλῶς ἀπὸ περιέργειαν, χάριν διασκεδάσεως ἢ χάριν τοῦ συρμού.

Πολλάκις ἴσως θὰ ἠκούσατε καὶ σῆς περὶ προφητειῶν καὶ θαυμάτων τοιούτου εἶδους καὶ πολλάκις θὰ ἠρωτήσατε, ἂν πραγματικῶς μία γύφτισσα εἰμπορῆ νὰ διαβάξῃ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον εἰς τὴν παλάμην ἐνὸς ἀνθρώπου, ἢ ἂν πραγματικῶς αἱ γραμμαὶ τῆς χειρὸς ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν τύχην τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, — διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν χειρομαντείαν, — ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινον χεῖρ πῶς νὰ ὁμοιάξῃ μ' ἕνα ἄλλο. Κάθε ἀνθρώπος ἔχει τὸ χεῖρ του, ἰδιαιτέρον, ἰδιότυπον, ἰδιόγραμμον. Ἡ Ἀστυνομία ἐξάφνα, ἡ ὁποία παίρνει τ' ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων τῶν συλλαμβανόμενων λωποδυτῶν, εἶνε βεβαίως πλέον περὶ τῆς ταυτότητος ἐκάστου, διότι ἔσον καὶ ἂν μετεμορφωθῇ, ἔσον καὶ ἂν ἀλλάξῃ τὴν μορφήν του καὶ τὸ ὄνομά του ἕνας ἀνθρώπος, τὸν τύπον ὅμως τῶν δακτύλων του δὲν θὰ μωροῦσῃ νὰ τὸν ἀλλάξῃ ποτέ. Ἀπὸ αὐτοῦ θὰ ἠμπορούσαμε νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ χεῖρ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἴσως ἡ εἰκὼν τῆς ψυχῆς του. Ὅτι ἄλλας γραμμάς πρέπει νὰ ἔχη ἕνας ἐξυπνος, ἄλλας ἕνας καυτός, ἄλλας ὁ δραστήριος, ἄλλας ὁ τεμπέλης, ἄλλας ὁ εὐαίσθητος, ἄλλας ὁ σκληρὸς, κτλ. Κ' ἐπειδὴ ἡ τύχη, τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται πάρα πολὺ ἀπὸ τὸν χαρακτήρα του, ἀπὸ τὰς ψυχικὰς του ἰδιότητας, θὰ ἠμπορούσε κανεὶς νὰ προφητεῖ, βλέπων τὸ χεῖρ ἐνὸς ἐξυπνοῦ καὶ δραστηρίου, ὅτι αὐτὸς θὰ εὐτυχήσῃ, ἢ βλέπων τὸ χεῖρ ἐνὸς κουτοῦ καὶ ὀκνηροῦ, ὅτι αὐτὸς θὰ δυστυχήσῃ. Δὲν εἶνε φαινεται πολὺ λογικόν; ... Τί συμβαίνει ὅμως; Ὅτι κανεὶς δὲν ἠξέουρε ποῖον εἶνε τὸ χεῖρ τοῦ ἐξυπνοῦ ἢ ποῖον εἶνε τὸ χεῖρ τοῦ κουτοῦ. Αἱ γραμμαὶ αὐταί, δυστυχῶς, δὲν εἶνε διόλου καθωρισμένα. Καὶ ἂν πραγματικῶς τὸ χεῖρ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἕνα βιβλίον, κανεὶς ἀνθρώπος δὲν κατάρθωσε ποτὲ νὰ τὸ διαβάξῃ! Οἱ μάγοι καὶ αἱ μαγίσσαι, πῶς ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ κάμουν δὲν στηρίζονται εἰς τίποτε θετικόν, βέβαιον, ἐπιστημονικόν.

Αὐτοὶ π. χ. ἔχουν ὀρισμένην τάχα τὴν γραμμὴν τῆς ζωῆς. Ὅταν εἶνε μακρὰ καὶ ἀδιάκοπος, προλέγουσιν ὅτι ὁ ἀνθρώπος θὰ ζήσῃ πολὺ. Ὅταν διακόπτεται κάπου ἢ δὲν προχωρῇ μέχρι τοῦ ἄρου τῆς παλάμης, προλέγουσιν ὅτι ὁ ἀνθρώπος θὰ πάθῃ κατὶ κακὸν ἢ θ' ἀποθάνῃ, ἐνωρίς. Ἐν τούτοις παρετήρηθη, ὅτι ἀπέθανον νεώτατοι ἀνθρώποι ἔχοντες μακρὰν τὴν λεγομένην γραμμὴν τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ἐναντίον. Καὶ αὐτὸ πῶς συμβαίνει μετὰ τὴν γραμμὴν τῆς ζωῆς, συμβαίνει μετὰ ὅλας τὰς ἄλλας γραμμάς τῆς χειρὸς, τὰς ὁποίας ἔχουν προσδιορίσῃ καὶ ὀνομάσῃ αὐθαίρετως οἱ

χειρομάνται. Ὅταν ἐξάφνα θέλουν νὰ σὰς πῶσιν πόσα παιδιὰ θ' ἀποκτήσετε, σὰς λέγουσιν νὰ κλείσετε τὴν παλάμην καὶ κυττάξουν τὰς πτυχὰς τοῦ σχηματίζοντα εἰς τὸ πλάγι, κάτωθεν τοῦ μικροῦ δακτύλου. Τὰς μετροῦν, καὶ ὅσαι εἶνε, τόσα παιδιὰ θ' ἀποκτήσετε. Ἐν τούτοις παρετήρηθη, ὅτι ἀνθρώποι μετὰ πλῆθος πτυχῶν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὑπανδρευθέντες δὲν ἀπέκτησαν κανένα παιδί, καὶ ἄλλοι, μετὰ μίαν μόνον ἢ δύο, ἔκαμαν ἀβραμιαίαν οἰκογένειαν. Προφανῶς λοιπὸν προκείται περὶ αὐθαϊρεσίας, πλάνης ἢ ἀγυρτείας. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ τύχη, τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου φαίνεται ἀπὸ τὸ χεῖρ του, κανεὶς ἀκόμη δὲν ἠμποροῦσε νὰ ξεδιαλύνη τὰς μωστηριώδεις αὐτὰς γραμμάς. Θὰ ἐχρεώζετο τὴν παρατήρησιν, τὴν πείρα, τὴν μακροθυμίαν, ὅσον δὲν διαθέτει ὁ πτωχὸς ἀνθρώπος καὶ πολὺ ὀλιγώτερον μίαν ἀπλήρη καὶ ἀμαθῆς γύφτισσα.

Αὐτὰ πῶς εἶπαμεν διὰ τὴν χειρομαντείαν, ἡ ὁποία παίζει τὸν μεγαλύτερον ρόλον εἰς τὰ ἄντρα των μάγων καὶ των μαγισσῶν — τὰ ὁποία φεῖ! σήμερον εἶνε σαλονία πολυτελῶς ἐπιπλωμένα καὶ ἠλεκτροποιήσια, — ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν κρानιοσκοπίαν, καὶ τὴν γραφολογία, καὶ τὴν ρινομαντείαν, καὶ τὴν ὄρασκοπίαν καὶ ὅλας τὰς τοιούτου εἶδους μαντείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πνεύματα, τὰ τραπέζακια καὶ τὰ παρόμοια, ἄλλοτε σὰς εἶπα πόσον ὀλίγον πρέπει νὰ τὰ πιστεύετε. Δὲν μένει τώρα παρὰ ἡ χαρτομαντεία, τὸ περιφημὸν ριζιμο τῶν χαρτιῶν... Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς ἐκ γενετῆς ἠλίθιος διὰ νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἐν ἀνακατεύματι τῆς τράπουλας θὰ τοῦ μάθῃ τὴν τύχην του καὶ ὅτι, ἂν ἐξάφνα ἔβγῃ ἕνα μαῦρον ὀκτὼ κοντὰ εἰς ἕνα κόκκινον τεσσάρι, θὰ συμβῆ κατὶ κακὸν εἰς τὸ σπίτι του! Ὅσakis σὰς εἴυχε νὰ ἐπαληθεύσουν τοιούτου εἶδους μετὰ Χριστὸν προφητεῖαι, μὴν ἀμφιβάλλεται ὅτι ἦτο ἀπλή συμπτωσις.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΓΡΑΣΙΔΙ

- «Γρασίδι καταπράσινο τ' ἀγέρι τί γυρεύει καὶ σοῦ κρυφομιλεῖ;»
— «Ψυχρὸ περνᾷ ἀπὸ πάνω μου καὶ κάπου με χαιδεύει καὶ κάπου με φιλεῖ.»
— «Καὶ γιατί γέρνεις πάντοτε καὶ σὺ 'ς τὸ πέρασμά του ὅταν νάσαι ταπεινὸ;»
— «Ὅταν περνᾷ ἀπὸ πάνω μου κυττάζω πάντα κάτω κ' ἐκεῖνο προσκυνῶ!»

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΤΕΤΕΙΑ!

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ἐπί τέλους ἡ κυρά-Χελώνα ἄρχισε νὰ παρακαλῆ νὰ μὴ τὴν πνίξῃ. Ἀλλὰ ὁ κύρ-Ἀλούπης δὲν ὠμιλοῦσε. Ἡ κυρά Χελώνα ἐπαρακαλοῦσε τὸν κύρ-Ἀλούπη νὰ τὴν κάψῃ τοῦλάχιστον τώρα ποῦ ἐσυνείθισε ἐπὶ φωτιά, ἀλλὰ ὁ κύρ-Ἀλούπης μιλιῖα.

Ἐτραβῆξε σιγά-σιγά τὴν κυρά-Χελώνα ὡς τὴν πηγῆ καὶ ἐκεῖ τὴν ὑποχρέωσε νὰ κάμῃ λουτρό. Τότε ἡ κυρά-Χελώνα ἔβαλε τὲς φωνές. — Τράβηξέ με, κύρ-Ἀλούπη μου, πνίγομαι.

Καὶ ὁ κύρ-Ἀλούπης ἀπήντα: — Τώρα! ἔνοια σου θὰ σὲ διορθώσω ἐγώ. Καὶ ἔξαφνα ἄρισε τὴν οὐρά τῆς κυρά-Χελώνας, ἡ ὁποία ἐπήγγεν εἰς τὸ βάθος. Ἐπνίγηκε ἡ κυρά-Χελώνα; Κάθε ἄλλο. Ποῖός ἀπὸ σὲς, καλὰ μου παιδιά, πνίγεται ὅταν ἡ μητεροῦλά του τὸ σκεπάζῃ καλὰ-καλὰ στὸ βάθος τοῦ κρεβατιοῦ του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τ' ἀστία τοῦ κύρ-Κουνέλη

Μιά μέρα, τοῦ κύρ-Κουνέλη τοῦ ἤλθεν ἡ ὄρεξις νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν κύρ-Ἀρ-

κούδα, ὅρα ποῦ θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τὴν κρυφιά τῆς. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ παραφύλαξε μέσα εἰς τὰ χόρτα, κοντὰ στὸ καλυβάκι τῆς κύρ-Ἀρκούδας.

Σὲ λίγη ὥρα βλέπει τὴν κύρ-Ἀρκούδα μὲ ὅλη τῆς τὴν οἰκογένειαν νὰ πηγαινῆ περίπατο.

Εἶχαν ἐβῆγ ὄλοιμαζῖ: Ὁ κύρ-Ἀρκούδας, ἡ κύρ-Ἀρκούδα καὶ τὰ δύο τὺς ἀρκουδοπούλα, ὁ Κουψ καὶ ὁ Κλιψ.

Ὁ κύρ Ἀρκούδας μὲ τὴν κύρ-Ἀρκούδα ἐπροχωροῦσαν ἐμπρός ἔπειτα κάποις μαζούτερα, γιὰτὶ ἐπερπατοῦσαν σιγά-σιγά καὶ ἐφιλονεκισταν, ἐπήγγαιναν ὁ Κουψ καὶ ὁ Κλιψ.

Ἀφ' οὗ εἶδε καὶ αὐτὰ ὁ κύρ-Κουνέλης, ἐσκέφθηκε πῶς δὲν θὰ ἔκαμνεν ἄσχημα νὰ σεργιανίσῃ ὀλίγον μέσα στὸ σπιτάκι τῆς κύρ-Ἀρκούδας γιὰ νὰ ἰδῆ τί κρύβει μέσα καὶ νὰ φύγῃ.

Ἐμβῆκε λοιπὸν, τ' ἀναστάτωσεν ὄλα, ἐπῆρε ἀπ' ἐδῶ, ἔφαγεν ἀπ' ἐκεῖ, ἐμύρισεν ἄλλου, ἔβαλε τὸ χεράκι του εἰς ὄλα.

Ἐνθ' ὅμως ἐπαχούλευε δεξιά καὶ ἀριστερά, μὲ μεγάλη ἀναίδεια του, ἓνα μεγάλο βάσο μὲ μέλι, τὸ ὁποῖον εἶχε κρύψῃ ἡ κύρ-Ἀρκούδα εἰς τὸ ἐρμάρι τῆς, ἀναποδογύρισε καὶ ἐχύθη ὄλον καταπάνω εἰς τὸν κύρ-Κουνέλην ὀλίγον ἀκόμη καὶ ὁ φίλος μας θὰ ἐπνίγητο εἰς τὸ μέλι.

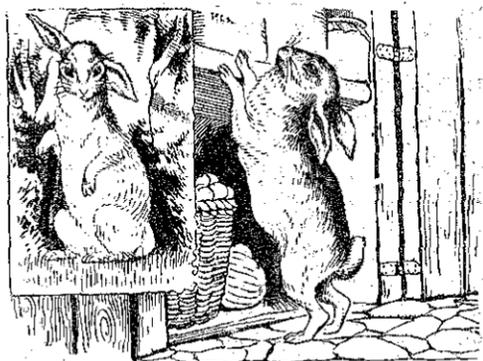
Καὶ δὲν ἐλερώθη ἀπλῶς, εἶχεν ἀλειφθῆ ἀπὸ καρυφῆς μέχρι ποδῶν. Τόσον, ὡστε ἠναγκάσθη νὰ καθῆσθαι καὶ νὰ ἀφίσῃ τὸ μέλι νὰ τρέξῃ ἀπὸ τὰ μάτια του πρὶν κατορθώσῃ νὰ ἰδῆ καθαρά τί εἶχε συμβῆ.

Ἐπειτα, ἀφοῦ ἠμπόρεσε νὰ ἰδῆ, ἔσφιψε τριγύρω του μιά μικριὰ μὲ προφύλαξι καὶ ἐσχηκώθη.

— Τώρα τί νὰ κάμω; ἂν εὖγω ἔτσι ἐγώ, ἴσταν ἤλιο, ὄλας ἡ μυίγες καὶ τ' ἄλλα ζώφια θὰ πέσουν κατὰ πάνω μου ὡς σὺννεφο. Ἄν μείνω ἐδῶ, ὁ κύρ-Ἀρκούδας θὰ γυρίσῃ καὶ θὰ μὲ πιάσῃ. Εἶμαι χαμένος, ἀληθινὰ χαμένος.

Ἐμεινε σκεπτικὸς ἕως ὅτου τοῦ ἤλθε μιά ἰδέα. Τότε ἐπροχώρησε ἑστὰ νόγια, ἕως τὸ δάσος καὶ ὅταν ἐφθασεν ἐκεῖ ἐκυλιόθη εἰς τὰ φύλλα, προσπαθὼν μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν γ' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ μέλι.

Ἐκυλιέτο καὶ τὰ φύλλα ἐκολλοῦσαν ἐπάνω του. Ἐκυλιέτο ἀκόμη καὶ τὰ φύλλα ἐκολλοῦσαν ἀκόμη περισσότερο ἔκυλιέτο ἐξακολουθητικῶς καὶ τὰ φύλλα

ἐξακολουθητικῶς ἐκολλοῦσαν, τόσον πολὺ ὡστε πολὺ σύντομα ὁ κύρ-Κουνέλης μὰς εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἓνα φοβερὸ σκιάχτρο.

Μὰ τί σκιάχτρο! Ἄλλο νὰ σὰς λέγω, καὶ ἄλλο νὰ τὸ βλέπετε!...

Πηδᾷ ὁ κύρ-Κουνέλης τότε καὶ στρεφογυρίζε καὶ ξαναπηδᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ πετάξῃ τὰ φύλλα, νὰ τὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ πάνω του, ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ πέσουν.

Ὁ κύρ-Κουνέλης τινάζεται, τραντάζεται, ἀλλὰ τὰ φύλλα μένου πάντοτε ἀπάνω του.

Κατὰ μὸν ος εἰς τὸ δάσος, χορεύει ὡσάν πρελλός, ὡσάν δαιμονισμένος, ἀλλὰ δὲν κατώρθωνε τίποτε.

Εἶδε κι' ἀπέσιδεν ὁ κύρ Κουνέλης μὰς ὅτι δὲν θὰ κατώρθωνε τίποτε, καὶ ἀπεφάσισε ἐπὶ τέλους νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπιτάκι του.

Ἐξελίχθηκε λοιπὸν, στενοχωρημένος

καὶ ἀγνώριστος, τέλειο σκιάχτρο, τὸ τελειότερο σκιάχτρο, τὸ τρομακτικώτερο, ποῦ εἶχε γίνῃ ποτέ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΑ

Ὁ Μακεδὼν Φίλιππος, φθάσας πρὸ τῆς Σπάρτης, ἔγραψε πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας ἐρωτῶν ποῖον ἀπὸ τὰ δύο θέλουσιν, νὰ εἰσέλθῃ, ὡς φίλος ἢ ὡς ἐχθρός; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπήντησαν:

— Οὔτε τὸ ἓνα, οὔτε τὸ ἄλλο!

Ὁ Δαμωνίδης, ταχθεὶς εἰς χερὸν τελευταῖος ὑπὸ τοῦ χορηγοῦ του, τῷ εἶπεν: — Ἐὖγε, χορηγέ! εὖρες τρόπον πῶς καὶ ἡ ἄσμησ αὐτῆ θέσις νὰ τιμηθῇ.

Μία Σπαρτιάτισσα, ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ υἱὸς τῆς, φυγὼν ἀπὸ τὴν μάχην, ἐσώθη, τοῦ ἔγραψε:

— Κακὴ φήμη σὲ περιέλουσε ἢ ἀπόπλυνέ τὴν, ἢ ἀπόθανε.

Ὁ Σπαρτιάτης Θεαρίδης, ἀκονίζων τὸ ξίφος του, ἠρωτήθη ἀπὸ κάποιον ἂν εἶνε δέξυ,

— Καὶ διαβολῆς δέξυτερον! ἀπήντησε.

Ὁ Σπαρτιάτης Θερωκίων, ἐρχόμενος ἀπὸ τοὺς Δελφούς καὶ ἰδὼν κατελιγμένα τὰ στενά τοῦ Ἰσθμοῦ ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Φιλίππου, διότι οἱ Κορινθιοὶ εἶχον νικηθῆ, εἶπε: — Κακοὺς πυλωροὺς ἔχει σὰς, ὦ Κορινθιοί, ἢ Πελοπόννησος!

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀγσιλαος, ἐρωτηθεὶς ποῖα ἀρετὴ εἶνε μεγαλητέρα, ἢ ἀνδρεία ἢ ἡ δικαιοσύνη, ἀπεκρίθη: — Ἐὰν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν δικαιοί, ἢ ἀνδρεία θὰ ἦτο περιττή.

Ὁ ἴδιος, ἐρωτηθεὶς ἕως ποῦ φθάνουν τὰ ὄρια τῆς Σπάρτης, κραδαίνων τὸ δόρυ του, ἀπεκρίθη:

— Ἐως ἐκεῖ ποῦ φθάνει αὐτό.

Ὁ Σπαρτιάτης Λεωνίδας, διατάξας τοὺς στρατιώτας του νὰ γευματίσουν, προσέθεσεν ἀτάραχος:

— Καὶ θὰ δειπνήσατε πλέον εἰς τὸν Ἄδην.

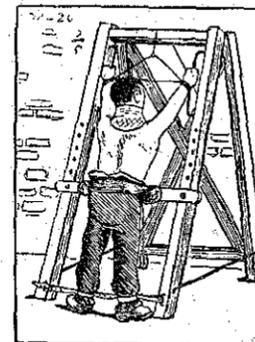
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἐλέφας... μπεμπές

Ἴδου καὶ ἡ περιεργοτάτη ἀληθῶς φωτογραφία νεκρωτάτου ἐλεφαντός, γαλουχομένου μὲ μπιμπερόν. Τὸ βρέφος αὐτὸ... ζῶν, μόλις τριῶν μηνῶν, συνελήφθη ὑπὸ κυνηγοῦ τινος, εἰς τὴν Ἀφρικήν, παρὰ τὸ Οὐέσσο, καὶ διατρεφεται ἤδη μὲ ἐπιμέλειαν εἰς Εὐρωπαϊκὸν ζωολογικὸν κήπον.

Μαστιγομηχανή

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ ἀπάχιδες μαστιγῶνται. Δημοσιεύομεν ἐδῶ τὴν εἰκόνα μιᾶς μηχανῆς πρὸς μαστιγῶσιν ἀπὸ τὰς ἐν χρήσει εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου. Ὁ κατάδικος δένεται ἐπ' αὐτῆς χειροπόδαρα γυμνὸς μέχρις ὀσφίος, μὲ τὸν λαμῆν μόνον προφυλαγμένον. Δέχεται δὲ κτυπήματα ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τῶν πλευρῶν μὲ μαστιγὰ ἐξ ἐννέα δερματίνων λωρίων. Ὡραία διασκέδασις!

Εὐκίνησια δακτύλων.

Ὁ κ. Σμιθ, ἀπὸ τὸ Δουβλίον, ἔχει μίαν ἕκτακτον εὐκίνησιαν εἰς τὰ δάκτυλα καὶ εἰμπορεῖ, χωρὶς δυσκολίαν, νὰ τὰ περιπλέκῃ ὡς δεικνύει ἡ ἀπέναντι εἰκὼν. Ὁ ἀντίχειρ κάμπτεται πρὸς τὰ μέσα, ὁ παρήμεσος κεκαμμένος ἐπὶ τοῦ δείκτου συναντᾷ ἐπίσης ἀπὸ μέσα τὸν μικρὸν δακτύλον, ὁ δὲ μέσος εὐρίσκειται κεκαμμένος ἐπὶ τοῦ παρήμεσου. Δὲν δοκιμάζειτε;...

Ἑβδομαδιαῖοι διαγωνισμοί

α') Παίγνιον

Ἐσθάλῃ ὑπὸ τοῦ Εὐδέλιδος

Table with 5 columns and 5 rows of Greek letters: I, ΧΑ, Α, ΜΙ, ΝΑΣ, ΧΑΙ, Ι, ΑΣ, ΡΕ, ΟΣ, ΑΣ, ΜΙ, Ω, ΖΑ, ΟΣ, ΑΓ, ΜΩΣ, ΡΙ, Ε, ΓΑΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὡστε ν' ἀποτελεσθοῦν πέντε ὀνόματα Προφητῶν.

Κάποιος ἠρώτησε τὸν Λεωτυχίδην διατὶ οἱ Σπαρτιάται δὲν πίνουσι πολὺ. Καὶ αὐτὸς ἀπήντησε: — Διὰ νὰ μὴ φροντίζουσι ἄλλοι δι' ἡμᾶς, ἀλλ' ἡμεῖς δι' ἄλλους.

Ἄρισταγόρας ὁ Μιλήσιος ἤλθε κ' ἐπρότεινε εἰς τὸν Σπαρτιάτην Κλεομένην συμμαχίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὅσον ἠρνεῖτο αὐτὸς, τόσον περισσότερα χρήματα προσέφερεν ὁ ἄλλος, ἢ Γοργώ, ἢ θυγάτηρ τοῦ Κλεομένου, ἐπεμῆσα εἶπε:

— Θὰ σὲ διαφείρῃ, πατέρα, ὁ ξένος, ἂν δὲν τὸν διώξῃς ἀπὸ τὸ σπιτί τὸ ταχύτερον.

Ὁ Ἀνδροκλειδῆς, ἂν καὶ γωλῆς, προσήλθε νὰ καταταχθῆ εἰς τὸ στρατεύμα. Ὅταν δὲ ὁ στρατηγὸς τῷ παρετήρησεν ὅτι, γωλῆς αὐτὸς, δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ πολεμήσῃ, ὁ Ἀνδροκλειδῆς ἀντέτεινε:

— Μήπως πρόκειται νὰ φύγῃ; Ὁ μόνος ἐδῶ διὰ νὰ πολεμῶ.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

β') Ἐφθαρμένη ἐπιγραφή

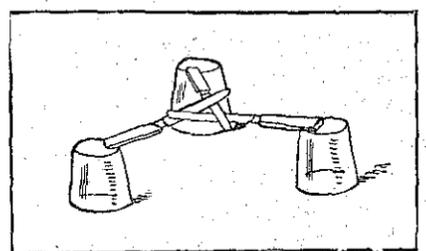
Ζητεῖται ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἄλλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἐβριτιδίου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του μὲ μίαν δεκάρα ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσῶ τοῦ ὁποῖον ἀποτελεσθῆ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσεις τοῦ βου φύλλου

α') Ἡ ὀμβρέλλα εἶνε τὸ μεταξὺ τρίτου καὶ δευτέρου δένδρου ἀριστερα διάστημα, κλειστή καὶ χιονισμένη. β') Μηδεὶς ἀγεωμέτρης εἰσὶτω. γ') Σκύριος, ταῦρος κόνικλος, ἀντίλοπη.

Ἴδου καὶ ἡ λύσις τοῦ Προβλήματος, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον:

Ίδω τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή του Κεφ Β

ΤΟ ΤΡΥΠΗΜΕΝΟ ΛΙΘΑΡΙ

Ένα μήνα τώρα ήμουν βαρεία στο κορβίτσι από τόν άπαιστα πυρετό. Και τί δέν έκαμαν στο χωριό να τόν παύσουν. Η γρηές, άλλες έρχονταν τα κάβουνα για να λύσουν το βάκαμα, και άλλες έτρεχαν στο λόγγο να δέσουν το κακό στές όσπαρτίες. Τίποτε όμως από αυτά δέν έφερε άποτέλεσμα και ό πυρετός έξηκολούθει. «Νά τόν πάμε στο τρυπημένο λιθάρι—είπε τότε μιά γρηά—και ή θερμοσαιά θα τόν άφίση». Η άλλες συμφώνησαν και κατά τα χαράγματα της έπομένης, άφου μέ έβαλαν καθβάλα εις ένα γαϊδουράκι, έκίνησαν για το τρυπημένο λιθάρι. Από τόν πυρετό δέν ήξευρα τί γινόταν γύρω μου, αιδανόμουν όμως υπερβολική κούρασι και ό δρόμος μου φάνηκε άτελείωτος. Επί τέλους φθάσαμε εις ένα άγριο ύψωμα, γεμάτο βράχους και κρημνούς. Μ' έπλησίασαν εις ένα από τους βράχους· μιά μεγάλη τρύπα άκανόνιστη περνούσε την καρδιά του πέτρα-πέτρα. Από την τρύπα αυτή έπρεπε να διαβώ τρεις φορές, και στην κάθε φορά να φτύνω, για να φύγη ή άρρώστεια από πάνω μου.

Με κατέβασαν από το γαϊδουράκι και το μαρτύριο άρχισε. Με όλη την άδυναμία που είχα, κατώρθωσα να περάσω καλά τες δύο φορές, μα την τρίτη έπεσα έξηνητλημένος στα πόδια του βράχου. Το μαρτύριο τέλος ειχε τελειώσει και με σήκωσαν να με πάρουν, δταν «άδελφούδες μου, φωνάξει μιά γρηά, το λιθάρι δέν εινε κεινο, να το τάλιθινό με τη στοργυλή τρύπα», και έδειξε ένα περήφανο ύψηλό βράχο μ' ένα μεγάλο στη μέση κανονικώτατο μάτι.

Ω! το άτέλειωτο μαρτύριο! ή γρηές ειχαν άπατηθή. Και τώρα; «να! να τόν διαβάσωμε πάλι», αποκρίθηκε ή πρώτη γρηά και τράβηξε το γαϊδουράκι προς το βράχο. Ξεκαθάλιεψα και το κουραστικό πέρασμα του βράχου ξανάρχισε. Είς το τέλος πήραν όλίγα μαλλιά μου και νύχια, τα έβρόθισαν εις ένα μεγάλο κομμάτι ψωμί, και μαζί μ' ένα φόρεμά μου τα άφησαν εκεί, για να φύγη το κακό από με και να μη εις το ζ ο υ δ ι ο που θα έτρωγε το ψωμί!

Επί τέλους εφόνγαμε άφίνοντας πίσω μας τόν παραξένο βράχο. Έπειτα από λίγες μέρες ό πυρετός μου έπαυσε. Νά έβροθήσε άρα γε το τρυπημένο λιθάρι; Βάρνα του Κανάρη

ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Είνε μεγάλη της Λήθης ή θάλασσα. Μεγάλη και γεμισμένη από τα δάκρυα των δυστυχών που τες πιόρες της ζωής των στιγμές κλαίουν. Μεγάλη και άστατη. Ο Βορριάς την κάνει να μυκάται τόν μυκηθμό της δυστυχίας, ενφ άλλοτε ή πανοέληνος, ως φιλάρεσκος κυρία, ειμπορεί να καθρεπτίζεται στα διαφανή νερά, τας νύκτας της ευνυχίας.

Είνε μεγάλη ή θάλασσα της Λήθης; άπλωμένη στο άπέραντο χάος. Δελφίνια δέν υπάρχουν· μόνο μαύρες ιδέες και όνειρα γλυκά πλύν χαμένα σβύνουν. Και 'ς αυτή την έρημη, άστατη και μεγάλη θάλασσα, μόνον ένα καράβι, το καράβι του Χρόνου, εξακολουθεί τόν άτελειωτο δρόμο του. Κυβαρητής του ό Χρόνος, με κοκκάλινα χέρια, δίχως νεύρα και σάρκα, κρατεί το τιμόνι και το στρέφει προς το μέλλον, το μέλλον το άδηλον. Και γελά, και γελά καγάζων ό Χρόνος, ως να θέλη να νίξη του παρελθόντος τας φωνάς... Πλήν... από πού έρχεται αυτός; Που θα φθάση μιά μέρα;

Σημεία του Άβέρωφ

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ

Η μητέρα:

—Στύν ούρανό, παιδάκι μου, που βλέπει [κει Ψηλά, 'Εκεί τόν άδελφούλη σου που πήγαν οι [άγγελοι, Γιατί με την μαμάκα του έφέρετο καλά, Χωρίς ποτέ του το μικρό την πίκρα της [να θέλη.

Το παιδί:

— Για να μην έλθη ό άγγελος και μένα [να σηκώση, 'Απ' τη δική σου την γλυκειά, μαννούλα [μου, άγκαλιά, Πές μου, άλήθεια, πως μπορεί κανείς να [σε θυμάση, Κι' άς μείνω εγώ κοντά σε σε να δέχωμαι [φιλιά.

Ζιζάνιον του Άρσακίου

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο καιμένος ό Θανάσης ήτο καλός άνθρωπος· μόνον ένα κακόν ειχε: έπινε. 'Αλλά τί έπαισε κι' αυτός ό κακομοίρης; 'Από το μέρος όπου ειργάζετο μέχρι της οικίας του, ήσαν τρία οίνοπωλεία. Έπερνούσαν από το πρώτον, του έμυριαν τα «μεξεδάκια», εκάθητο δια να δοκιμάση. Το ίδιο επάθαινε (χωρίς να το θέλη) και εις το δεύτερον και εις το τρίτον. Η γυναίκα του του έλεγε κάθε βράδυ: — Θανάση, κόψε το κρασί για να ζή καλλίτερα ή οικογένειά σου.

Επί τέλους το εκάταλαβε και ό ίδιος και άπεφάσισε να το κόψη, αλλά από; άφου ήτο ήναγκασμένος να περνά κάθε βράδυ από τους τρεις αυτούς πειρασμούς; Μίαν όλόκληρον νύκτα έσκέπτετο και έπιτέλους ήρθε την λύσι.

— Θα δέσω το μάτια μου με το μαντίλι, ειπε, και θα περνά χωρίς να βλέπω: έτσι, σιγά-σιγά, θα ξεσυνήθισω.

Τό βράδυ λοιπόν έδωσε τα μάτια του και ξεκίνησε δια το σπίτι του. Έπέ-

ρασε το πρώτον καπηλείον, του έμυριαν τα «μεξεδάκια», εκράτησε τη μύτη του και τοιουτοτρόπως έπέρασε και τα τρία. 'Αμα ένόησεν ότι ένίκησε τόν εαυτόν του, έλυσε το μαντίλι και στρεφόμενος προς τα όπισθεν, ειπεν υπερήφανος και σφιγγόν δια της δεξιάς την άριστεράν του χείρα:

— Μωρέ γειά σου, Θανάση!... πάμε να σε κεράσω!!

Έπέστρεψε λοιπόν εις την ταβέρναν όπου εξώδενσε όλα του τα χρήματα, δια να άνταμείνη τόν εαυτόν του δια την αξιομημιόνευον πράξιν του. 'Οχι Γιάννης, αλλά Γιαννάκης...

Αούρηματος Τηλέγραφος

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ — ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΕΣ

Τώρα τόν χειμώνα, μαζί με τα χιόνια, μάς έρχονται τα κοράκια και τα ήμερολόγια. Τις παραμονές της πρωτοχρονιάς αυτήν την σκέψι έκαμνα βλέπωντας στον ξέθωρον ούρανό τα μαύρα κοράκια και κάτω στον χιονισμένο δρόμο τόν εφημεριδοπώλη. Διαπερνούσε τόν δρόμο σάν σαγιτίτα, έργανε από κάθε πόρτα για νάμψη σ' άλλην, και σε κάθε μίαν άφινε το ήμερολόγιον της εφημερίδος του. 'Ετσι κάθε σπίτι και κατάστημα θάχη το δικό του.

Αυτό εινε το επίσημον ήμερολόγιον, όπου ό χρόνος όλος φαίνεται με μιάς. Οι μήνες στέκονται ό ένας πίσω άπ' τόν άλλο σάν κολόννες συμμετρικές που βαστάζουν το όλον οικοδόμημα και οι χρονολογίες μοιάζουν σάν προσθέσεις. Καί όμως αυτά τα χαρτόνια που μυρίζουν άκόμη τυπογραφικό μελάνι και μάς δείχνουν τόν χρόνο πέρα-πέρα, δέν μεγαλώνουν τη ζωή του γέρου κατά τρία δάκτυλα, άν τα μαζέψης όλα από χρόνο σε χρόνο.

Από το ήμερολόγιον όμως εγώ προτιμώ τόν ήμεροδεικτή, τόν παραφουσκωμένο σάν τυφλοποντικό, που ένα-ένα μάς γεννά τις μέρες και τους μήνες, που μάς κρύβει ως την τελευταία στιγμή την καινούργια χρονιά του κάτω από μίαν ώραία ζωγραφία.

Οι μέρες πετούν σάν πεταλούδες αλλά μία-μία κάθε φορά. Ο ήμεροδεικτής όμως ξαναεινώναι κάθε τόσο, σάν τόν άνθρωπο και κάθε που του ξεσχιζετε ένα φύλλο, σάς μαθαίνει μαζί με τη γιορτή σας και πως ήταν ποτέ ένας Κριμαϊκός πόλεμος, πως ό 'Ηλιος βρίσκεται τόν Αιγόκερω ή... κανέν άστείο του Έξαρχοπούλου

Πλοίαρχος Νέμος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η 'Αηλιτισμένη Κόρη μαθούσα άργά ότι ό πατήρ μιάς φίλης της άπέθανε, έσπευσε να της γράψη συλλυπητήριον, το όποιον ήρχιζεν ως έξής:

«Η έπιστολή αυτή έρχεται βεβαίως κατόπιν έορτής...»

Εστάλη υπό της Μελαχροινής 'Ελληνοπούλας

Νίαν προσεχώς εις την ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ άρχίζει:

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Μ. ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ (CERVANTES)

ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Με όρθοήκοντα ώραιοςάτας εικόνας και γειοιογραφίας.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 38, όδός Εβρουαίδου την 18 Ιανουαρίου 1912

ΕΧΕΙΣ δίκην, 'Αθανάσιε Διάκε, το λάθος εινε σπουδαίον και πρέπει να διορθωθή. Ο μύθος «Χήνες», τόν όποιον μετέφρασε, δέν εινε του Αισώπου, αλλά του Κριλόφ, δέν ήξεύω δέ κ' εγώ πως έτυπώθη άλλο όνομα άντ' άλλου. 'Οσον δια το γλωσσικόν ζήτημα, να σου 'πω την άλήθεια· άλλο τόνον σφαλμαί κ' εγώ αυτά τα 'Αθήνα, Νοέβρης, Κυριακή κτλ. που τα συνειθίζον τώρα-ώρα μερικοί νέοι ποιητά. Τα θηλυκά όμως τριτόκλιτα, που ή Δημοτική τα κάρνει πρωτόκλιτα (άνοιξί, φύσι κτλ.) λογικόν εινε να γράφηται με η. 'Αν μερικοί, όπως εγώ, επιμένουν εις το ι, το κάρνουν δια να μην ξεχνιζεται το μάτι.

Τι κάρνουν οι Ζακυνθιοί και οι Κεφαλλήνες φίλοι μου; 'Ανυπομονώ να λάδω ειδήσεις των μετά τόν φοβερόν σεισμόν που έστράταξε τα νησιά των. Πόσο θα έτρώμαζαν οι καιρένοί μου! 'Αλλ' ως ήμεθα εύχαριστημένοι άν ξεψύφησαν μόνον με τόν φόβον! Δέν εινε άνάγκη να μου όρκισθής, 'Εκκεντριμ, ότι έχεις φύχωναι μαζί μου και ότι κάθε Σάββατον, όπου άκούς το κουδούνι, καταβάνεις τα 64 σκαλιά του σπιτιού σου δια να ιδής άν ήλθα... ω, αυτήν την φύχωναι την έχουν τόσα άλλα παιδιά! Και αυτά με την ίδιαν άνυπομονήσιν με περιμένουν...

Νά, πρώτο-πρώτο από τα σεισμοπαθή μέρη, μου ήλθε το γράμμα της Υίλης Στοργής. Έχόρευσεν άρκετά χωρίς να θέλη, το σπίτι της όμως δέν έπαθε τίποτε και ειμπορεί άκόμη να κοιμάται μέσα με σχετική ήσυχίαν. Πάλι καλά!

As ε'νε λοιπόν, 'Εθνική Παιάν, με τόν καινούργιον χρόνο. 'Αλλά να μου γράψης τακτικά και να λαμβάνης μέρος εις όλους τους Διαγωνισμούς. 'Οχι να μείψης πάλι μ' ένα γράμμα μονάκριβο!

Τά ίδια άπαντώ και εις σε, Χαλασιέ Κόσμου. Μίαν φοράν, ένα παιδί που ειγεν αυτό το ψευδώνυμον εις τόν κύκλον μας, έχλασε πραγματικώς τόν κόσμον! Σ' εύχαριστώ δια τας ενεργείας, καθώς και ταδύλαρα σου.

Μη ληγής «άδύνατον», Βασιλεύ των 'Αδαμάντων! Τίποτε δέν εινε άδύνατον δι' όποιον έχει θέλησιν κ' επιμονήν. 'Αν έξαφνα επέμενες περισσότερο με αυτός που σου ήρνήθησαν, θα επέθοντο να έγγραφούν, άφου μάάλιστα έχουν και τα μέσα. Αυτό να ξεύρης δι' όλα τα πράγματα της ζωής και να μην άπελπίσσαι μετά την πρώτην ή δευτέραν άπόπειραν. Πώς τα πέραςες με τους σεισμούς; 'Οδυσεύς 'Ανδρογίτος, τα όνόματα των λυτών, τών όποιων αι λύσεις φθάνουν εις το γραφεϊόν μου μετά την στοιχειοθέτησιν του φύλλου (Τρίτην ή Τετάρτην) δημοσιεύονται εις το έπόμεινον. Μη γράψης λύσεις και άσκήσεις και γράμμα εις το ίδιον χαρτί. Καθέν χωριστά.

Τό 'Ελληνικόν 'Ιδεώδες μου γράφει: «Πρός μεγάλην χαράν του άδελφού μου δημοσιεύεις και φέτος α' Αλούπη και Κουνέλην».

'Αλλά και προς ίδιάν μου, διότι αυτό το μυθιστορηματίκον εινε τόνον ώρατον και χαριτωμένο, ώστε το πρώτω από κάθε άλλο άστειον. Και τί συμπρωσις!... 'Αλλά όχι! αυτό δέν το λέγω...

Η Μόνοσις μου γράφει: «Είδε ότι ό Δωδωναίος, εις την «'Αντιθέσιν» του, παίρνει ένα καλό κομμάτι από την «Δύσιν» μου, την όποιαν ειχα την εύχαριστήσιν να ίδω δημοσιευομένη εις εν των φυλλαδίων του 'Ιουνίου. Του δίδει όμως καλήν συνέχειαν και δι' αυτό τόν συγγραφέα. Επέ το το.» Του το λέγω — και να ιδούμε τί θα πη.

Ωραιάς έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έδομάδα και οι έξής: 'Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, 'Ηρώς του 21, Περούς, Γενναϊόφυρχος 'Ελληνίς και 'Εσπερος.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ευχαριστούνται: Διάφορα του Περούς, του Τέλλου Άργα, του Ένα Χιωτάκι, της Λύρας του 'Ορφώος, του Σημαιοφόρου 'Ελληρος. — «Μεσανυκτα» του 'Εκκεντριμού. — «Χοίρος και δρυς» του 'Αθανασίου Διάκου. — «Πουλίκαι και Παιδάκι» της Φυσιολάτρινος. — «Τι διηγείθη το καλάμι της Γλυκείας 'Ελπίδος». — «Δυό λείψανα» της Βάρκας του Κανάρη. — «Ο άληθής πλούτος» της Άγνωστου. — Η «'Ονειροπόλος» της Μονώσεως. — «Νόχτα του χειμώνου» του 'Ελληνικού 'Ιδεώδους. — «Μητέρα και Παιδί» του Ζιζάνιου του Άρσακίου. — 'Ανεύδοτα, Π. Πνεύματα, Παίγνια κτλ. διαφόρων.

Απορρίπτονται: Εικόνα της Διαπλάσεως (το ύφος παραφορτωμένο). — «Νυκτερινός περιπατός» (πολύ κοινόν). — «Ο Κλέφτης» (λανθασμένοι στίχοι). — «Ο Χειμών» (έντελώς άτεχνον). — «Ο Ψιττακός» (γνωστόν, το έδημοσίευσαν και άλλοτε). — «Σεισμός» (κατώτερον του θέματος).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: 'Ωρίων, α. (Γ.Γ.) Μαραμένο Φοίβη, κ. (Σ. Ε.) Ρόδου Μοσχοβόλημα, α. (Χ. Σ.) Κοσμοκράτειρα 'Ελλάς, α. (Χ. Ν.) Δάκρυ της 'Ηπίου, κ. (έαρ;) Μονήρης 'Ονειροπόλος, κ. (σας ειμαι γνωστή) 'Ελληνικόν Αϊθόνημα, α. (ποιος ειμι?) 'Ασιατικόν 'Ακρογέλι, α. (άν μ' έρης;) Δευκόθε κ. (Α.Κ.) Ξανθή Φοίβη κ. (—Θ. Ρ. Π—) Δαφνοστεφής Σημεία, κ. (Παλαιά φίλη της Δ.) 'Αργαίον, α. (Χ.Ρ.Θ.Σ.Χ.) 'Ελληνοπούλου της Ρωσσίας, α. (Χ.Ν.Α.Θ.Χ.) Ταπεινόν 'Ιον, κ. (Χ.Α.Ν.Χ.Χ.) 'Εσπερος, α. (Π.Κ.) Νίκη του Παιωνίου, κ. (Ε.Κ.)

Ανανεώσεις ψευδωνύμων: 'Υδαίτιος Χάνος, κ. Μόνοσις, κ. Σηληά Πραγματικότης, κ. Λύρας της Θελήσεως, κ. Νικολέτος Πετανώρης, α. Δάφνης Στέφανος, α. Γενναϊόφυρχος 'Ελληνίς, κ. Φοίβη, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: 'Ο Βασιλεύς των 'Αδαμάντων (0) με

Είμαι Ζακυνθία — ή 'Εσπεράδα (0) με 'Απολοθεσίαν 'Ελπίδα, Φυσιολάτριδα, Ποιμενίδα του Αϊνου, Γλυκογάρμα — ή 'Ιδιοτροπή Ξανθούλα (0) με 'Ιαγνέλιαν, 'Ιριδα, 'Εξόριστον 'Αντίδα, Ρωμαιο — ή 'Ηρώς του 21 (0) με Στέλλαν Βιολάντη, 'Αττικην Δύσιν, 'Ελληνικην Δόξαν, Κυκλάμιον του Άργου. Γλυκείαν 'Ελπίδα, Μελάζων — το Ρόδου Μοσχοβόλημα (0) με Πανελλήμιον Πέδον, Λύρα Φεραίου, Θεάν 'Ελπίδα, Ρέμπειλον, 'Ηχώ της 'Ηπίου, Ρεζενά, 'Ηβρη — ή Φυσιολάτρις (0) με 'Ονειροπόλον Ψυχήν, 'Ηρώϊδα του 21, 'Αλατοσιανή Μεξικάναν — ό Χαλασιέ Κόσμον (0) με Περιστέρον του Νάε, 'Ηρώϊδα του 21, Αιχηγόρον της Νεολαίας, Τσούχρον, Κορητικοπούλαν — ή Δάφνη με Δάφνης Στέφανον, Μαραμένην Καυέλιαν, Γλυκείαν 'Ελπίδα, 'Ηχώ της Καρδιάς, Κορητικοπούλαν.

Η Διάπλις άσπάζεται τους φίλους της: Νέλις (καλόγραμμα έστειλα) Ροβήν (έλαβε, εύχαριστώ) 'Αφροδίτη των Μεδίκων (εύχαριστώ δια το ξεσπάθωμα) Μουσηγήτην 'Απόλλωνα (έλαβε, εύχαριστώ) Ποριούκην Λεμονιάν (έστειλα δύο καλύμματα) Τέλλον Άργαν (έστειλα, έχει καλώς) 'Ελλάδα του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου (οι περιών έρωτάς δέν εινε και φροντισε να τους έγγραφής;) Μ. Ε. Μιχ. (ή παραγγελια σου έξετελέσθη) ώρατον τώνοντι θα ήτο άν όλα τα φυλλάδια ήσαν δωδεκασέλιδα, αλλά καθώς; πολλάκις σάς ειπα, αυτό έφαρτάται από την πρόδον του ξεσπαθώματος, δηλαδή από σάς τους ίδιους;) Κάριμον (έστειλα, χάρων πολύ που σάς άρσει τόνον ό «Πέτρος Ριονσαί»). Θαλασομάταν (με γειά το Σήμα το έλαβε βέβαια) Θαλήν (άν έλεγα εις ένα-ένα τους λόγους της άπορρίψεως, δέν θα έκαμνα άλλην δουλειάν! στέλλε πάντοτε καλλίτερα και μη σε μέλη) Γλυκείαν 'Ελλάδα (έλαβε, εύχαριστώ) Γλυκείαν 'Ελπίδα (εύγε εις τα 'Ελληνοπούλα που ειπαν τα Κάλανδα ύπέρ του 'Εθνικού Στόλου) Ροδοδάκτυλον 'Ηώ (συγχωρημένη) Σημαιοτήν Άργαν (και ιδού ή έορτή των Θεοφανείων τελεείται μεγαλοπρεπώς, έννοεις όμως ότι πάντοτε εις την θάλασσαν εινε μεγαλοπρεπεστέρα) 'Απολοθεσίαν 'Ελπίδα (τας λύσεις αυτού του διαγωνισμού θα εξακολουθήσης να τας στέλλης με το ίδιον ψευδώνυμον που άρχισες;) Δάκρυ της 'Ηπίου (έστειλα) Ν. Σακελλ. (δέν ένθυμούμαι και να έρουνίσω δέν έχω καιρόν!) 'Ηχώ των 'Αρσοκράτιων (βεβαίως ελήφθη και διεβδόθη το τετραδίον σου) Βασιλίσαν της Κύπρου (έλαβε, εύχαριστώ, έστειλα) 'Ασπλαγγήν Καρδιάν (με το Αύστριακόν του Σαββάτου στέλλονται πάντοτε: ώστε ή διευθυνοσίς σου θα εινε άνεπαρκής) Σημαιοφόρον 'Ελληνα (εύχαριστώ πολύ ή άδελφή σου ειμπορεί να στέλλη μεταφράσεις: άλλ' έννοείται χωρίς ευνόγη, διότι μόνον αι κατάλληλαι θα δημοσιεύωνται) Άύραν του 'Ορφώος (εύχαριστώ πολύ δι' οσα γράφεις: γράφει τους χαριτωμένους μου εις την εξαδέλφη σου και ειπέ της ότι την περιμένω) Γενναίον 'Ελληνοπούλο (ό κ. Φ. σ' εύχαριστεί πολύ δια τώ ώρατον δελτάριον) Άύραν του Φεραίου (έστειλα) 'Ασιατικόν 'Απορογέλι (να, δέκα λεπτά δια κάθε φυλλάδιον) 'Ελληνικόν Αϊθόνημα (εύχαριστώ δι' οσα γράφεις) 'Αηλιτισμένην Κόρην (έχει καλώς) Γλυκό Χαμόγελο (έλαβε εύχαριστώ) τί γίνεσαι με τους σεισμούς;) Παρηγόρον 'Αγγελον (έστειλα εκ νέου) Φ. Δελ. (εις τα ψευδώνυμα τρείτα: έχεμύθεια) Ένα Χιωτάκι (έλαβε εύχαριστώ) Θεάν 'Ελπίδα (έχεις πολύ λάδον, και στέλλε μου) Δωδωναίον, κλπ. κλπ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 18 Ιανουαρίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 129ος Διαγωνισμός Δύσεων των εν τοῖς φυλλάδιοις τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου—Μαρτίου Πνευματ. Ἀσκήσεων.

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου)

70. Δεξιόγραφος

Προτρεπτικὸν εἰς νῆσον ἂν κολλήσῃς, Δερματίνον δοχεῖον θ' ἀποκτήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πόδου τῆς Κρήτης

71. Στοιχειώγραφος

Μονάχα τρία γράμματα Ἄν βάλῃς στὴ γραμμῇ, Θὰ κάμῃς μιὰ βασιλίτσα, Μητέρα δυστύχη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τσαύρου

72. Μεταγραμματισμὸς μετὰ Τογογράφου

Περσῶν Βασιλεῖς Ἀλλὰζὺ κεφάλι

Καὶ πόλις ἀρχαία Ἀρέσως πρὸβάλλει.

Τὸν τόνον τῆς τώρα Ἐγὼ μεταθέτω

Καὶ μέσα σὲ πιάτο Τροφὴν σου, τὴν θέτω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοριστοῦ Βασιληῆ

73. Αἰνῆμα

Ἀρχατος ποιητὴς τὸ ἀρσενικόν μου Καὶ πόλις ρωσική τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιθυνῆς Ἑλληνοπούλας

74. Κερκυρμένον Κύβόλεξον

- 1.—Εἰς σπινθὴρ ἀνάπτει πυρκαϊάν. 2.—Ἡ Ρωσσία εἶνε κράτος ἀχάνει. 3.—Προσέγω καὶ παρατηρῶ μὴ κάμω λάθος. 4.—Τὴν ὕδραν ἐρόνευσεν ὁ μέγας Ἡρακλῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρεῶς

75. Τρίγωνον

- **** = Ναρωτικόν. **** = Ἐπίπλετον οὐδέτερον. *** = Ἄνθος. ** = Μετοχή. * = Σύμφωνον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσκημάτου Τηλεγράφου

76. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνας

Ἡ Ἑλένη λέγει εἰς τὰς ἀδελφάς τῆς: — Δούση, Κέκια, ἔλατε πρῶτα νὰ φαίμε κ' ἐπειτα διαδάξομε.— Μὰ τί θὰ φαίμε; ἐρωτᾷ ἡ Κέκια.— Μὰ σὰς τί εἶπα!

Τὶ θὰ ἔτρωγαν;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σταγῆνος Δρόσου

77. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μητέρα Πέρσου Βασιλέως, τὰ δὲ τρίτα κρῶτος τῆς Ἀσίας:

- 1, Ἐντομὸν. 2, Χώρα τῆς Ἀσίας. 3, Ἀυτοκράτωρ τῶν Γαλλῶν. 4, Ἀρχατος φιλόσοφος. 5, Νεογόνον ζῶον. 6, Ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου. 7, Ἡρώς ἡμίθεος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡχῶς τῆς Ἡπειροῦ

78. Ἐλιποσύμφωνον

υ - αη - αι - ηα - ιαι

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σχοινοτολιστοῦ Χίου

79. Γρίφος

Θι δι δι πρ α δι δι

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φοδλί

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 52 508. Δεωνίδας (λέων, ἴδας).—509. Χλω-

ρις—λαρίς.—510. Τίνος—Τῆνος.—511. Φά- λaris—φαλaris.

512. Α Α 513—518. Τη ἀνταλ λαγγ διὰ τοῦ Θ :

Ε Η θός, θῆμα, θόλος, θῆρα, θρόνος, θά- σος.—519— 520. 1. Ἡ Κυριακή. 2, Τὸ παγῶνι (παγῶνει).—

521. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

524. ΑΡΓΟΣ—ΚΥΡΟΣ (Ἀστὴρ, ΡΟΔΟΝ. ΓΡΑΦΙΣ, ΟΥΡΑ, ΣΚΥΡΟΣ).—522. Ἡ παπᾶς παπᾶς, ἡ ζευγᾶς ζευγᾶς.—523. Ἀπόφειγε τὰ περιττὰ ἔξοδα (ἀπὸ φευ γε—τὰ περι τὰ—ἔξω—δᾶ).

Α νταλλάσσω γράμματόσημα παντὸς κρά- τους, ἀναποδοῖδων Ἀδυσρίας, Οὐγ- γαρίας, Βουσίας καὶ ἄλλα. Διευθυντὴς ἀσφαλῆς: Ρ. Coulouthros, Hauptstrasse 116, Wien III.—Νέλλη. (ΒΙ', 34)

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 6ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ 69.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ν. Α. Σκορδαράς, Δ. Η. Παπαγιάν- νης, Πολυτένη Μ. Ἀρνωτοῦ, Ἄντ. Α. Ρικάρης. Γ. Ε. Σκεπασθιανός, Στ. Βέρτης, Νικ. Βέρτης, Μέλλον Ναυτοπούς, Ἰωσήφ Κ. Ἀτζιούδης, Ἑλλη Ἐμ. Μένιτσα, Εὐέλπιδος, Νικ. Η. Παπαγιάννης. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Χαρ. καὶ Ἀλέξ. Οἰκονομῆτες.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΩΝ: Εὐπραξία Α. Ταρμποπούλου. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Παπαδάτοπούλου, Ἀνα- στάσιος Μαρτίνος. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἄθαν. Σ. Γούστης, Ὀδυσσεὺς Ἀνδρυστῆς (5,6) Σπυρ. Μανρωγιάννης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Παῦλος Ι. Δημητριάδου. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Τηλ. Δ. Σηλυβρίας, Γεωργ. Α. Σηλυβρίας. ΠΑΤΡΩΝ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου, Βασιλικὴ Παπαχορογιαννοπούλου. ΠΥΡΓΟΥ: Ζώης Σπ. Τσικλιάνης. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἐβὴν Α. Δουζίνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδοξὸς Ἰωλκίς, Ἑλένη Κ. Στρούμης. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κ. Γ. Στανοῖδης (5,6). ΚΑΛΑΜΠΟΛΕΩΣ: Ζαχαρῶ Π. Μαγαζοῦνη. ΚΥΑΘΙΝΩΝ: Εὐμένης Ι. Κερασετῆς. ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Βυζαντινὴ Ἀηδὼν (4,5), Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Μιχ. Χρυσούμης (5), Ἀσιατι- κὸν Ἀρσινόη (5), Ἑλληνικὸν Αἰσθημα (5). ΧΙΟΥ: Νικ. Βουλάκης (4).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐφρόνων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐ- τέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῖδα καὶ ἐκλήρωθη ἡ ἐν Καλλιπόλει ΖΑΧΑΡΩ Π. ΜΑΡΑΓΚΟΖΗ, ἡ ὅποια ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας.

Πλεονάζει δρ. 1,10 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγών.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1912

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ἰανουαρίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτῖδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1668, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξά- μηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ἰανουαρίου. Ἐκλήρωθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοὶ:

- 34, ἐκέρδιεν ἐν ὁρολόγιον τῆς τοῦπης. 653, 122, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς τόμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του. 1407, 55, 278, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς τόμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του. 849, 1481, 532, 1032, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς τόμος Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του. 3, 389, 173, 1576, 1258, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Δια- πλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους. 761, 396, 1352, 168, 977, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ α' Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης. 1519, 1020, 1217, 342, 13, 956, 265, 1601, 786, 654, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50. 323, 90, 1435, 594, 1279, 224, 1201, 42, 1444, 877, 461, 1638, 1373, 573, 1536, 237, 1492, 141, 1551, 1430, ἐκέρδιεν ἑκαστὸς ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μετὰ τὸ 7ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαι- οῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτοῦ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι ἐκέρδιον τόμους κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἀπηρθύναντες σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρί- σουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1912 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρω- σαν ἤδη, ἢ θὰ πληρῶσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρωσέως συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15η Ἀπριλίου 1912. Εἶνε δὲ τὰ δῶρα τῆς Δευτέρας—Κληρωσέως ὅμοια μετὰ τῆς ἀνωτέρω Πρώτης.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχοῦν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερσείας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀξιόστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ... δρ. 8,— Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ... φρ. 10,— Ἐξαμηνος... 4,50 Ἐξαμηνος... 5,50 Τριμηνος... 2,50 Τριμηνος... 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λστ. 25 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὅδος Ἐδριπείδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος